ZBOROVÝ ČASOPIS

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany
ročník V. číslo 5. rok 2021

V ústrety druhému domovu ...

SLOVO NA ÚVOD

Otvárate stránky nového čísla zborového časopisu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany, ktorý vychádza ako občasník.

Toto číslo zborového časopisu sa venuje jednému z jesenných kresťanských sviatkov - Pamiatke zosnulých. Nájdete tu kázeň slova Božieho k tomuto sviatku, vysvetlenie významu sviatkov prvých novembrových dní, jesenné okienko pre našich najmenších (ale nemusí byť len pre nich), tip na chutný zákusok z darov jesene, rady z Božej lekárne, ale aj mnoho iného.

Prajeme vám príjemné chvíle pri čítaní.

MOST

Jeden dedinčan so svojím synčekom šiel do blízkej dediny na výročný trh. Cesta viedla cez zvetraný a rozkývaný kamenný mostík ponad rozvodnenú rieku.
Dieťa sa naľakalo. *„Otec, myslíš, že most to vydrží?"*
„Budem ťa, synku, držať za ruku," odpovedal otec.
Dieťa vložilo svoju rúčku do otcovej ruky. Opatrne prešlo mostom po boku svojho otca a prišli tam, kam chceli.
Podvečer sa vracali. Cestou sa malý spýtal: *„A čo rieka? Ako prejdeme tým rozheganým mostom? Bojím sa."*
Silný muž vzal malého do náručia a povedal mu: *„Ostaň tu v mojom náručí a budeš v bezpečí."* Kým dedinčan kráčal so svojím vzácnym nákladom, dieťa hlboko zaspalo.
Ráno sa zobudilo a našlo sa zdravé v bezpečí svojej postieľky. Slnečné lúče sa predierali oknom. Ani nevedelo, že ho niekto preniesol z druhého brehu cez most ponad dravú rieku.

Dôverujme svojmu Bohu a aj nás bezpečne prenesie z jednej strany života na tú druhú.

KÁZEŇ SLOVA BOŽIEHO
na Pamiatku zosnulých

„Ešte hovoril, keď prišli ľudia od predstaveného synagógy so zvesťou: Už ti dcéra umrela, načo ešte obťažuješ Majstra? Ale Ježiš, keď počul, o čom je reč, povedal predstavenému synagógy: Neboj sa, len ver! A nikomu nedovolil, aby Ho nasledoval, len Petrovi, Jakubovi a Jánovi, bratovi Jakubovmu. A prišli do domu predstaveného synagógy. Keď videl zhluknutie mnohých plačúcich a bedákajúcich, vošiel dnu a povedal im: Prečo robíte hluk a plačete? Neumrelo dieťa, ale spí. A oni Ho vysmiali. Nato vyhnal všetkých, vzal so sebou otca a matku dieťaťa i tých, čo boli s Ním, a vošiel tam, kde bolo dieťa. Chytil dieťaťu ruku a povedal mu: Talitha kumi! - to znamená v preklade: Dievča, hovorím ti, vstaň! A dievča hneď vstalo a chodilo; bolo totiž dvanásťročné. A z veľkého úžasu boli ako bez seba. On im však prikazoval, aby sa o tom nikto nedozvedel. Potom kázal dať jej jesť.“ (Evanjelium podľa Marka 5,35-43)

Tak mnohí sa už ocitli v osobe Jaira z prečítaného textu. Tak mnohí sa stali prijímateľmi správ o smrti blízkeho, tak mnohí vyprevadili zo svojho príbytku milovanú osobu, tak mnohí povedali: Zbohom. Tak mnohí zostávajú smútiť za zosnulou matkou, otcom, starým rodičom, za zosnulou sestrou, bratom, či za milovaným v Pánu zosnulým dieťaťom. Tak mnohí ako aj Jairos, otec milovanej dvanásťročnej dcéry.
V týchto dňoch si celý svet oveľa citlivejšie spomína na svojich už zosnulých drahých. Pre niektorých sú rany ešte čerstvé, veľmi boľavé, pre iných sú prekryté rúchom času. Ale navždy zostanú smútkom a bolesťou... Práve v takéto chvíle si človek uvedomí svoju neodvratnú pominuteľnosť a veľkú bezmocnosť.

Tú si uvedomil aj Jairos z biblického textu. Hoci bol predstaveným synagógy, hoci bol váženým mužom, zoči - voči smrti jeho hodnosť a váženosť v národe nebola ničím.
Nielen pre navštíveného je ťažká posledná rovina života. Ale pre celú rodinu je bolestné vidieť neutíchajúce bolesti otca, počuť stupňujúce sa stony matky, či byť svedkom posledných výdychov milovanej osoby.
Preto sa Jairos vybral hľadať pomoc ešte vtedy, keď jeho dcéra z posledných síl bojovala o svoj život. Sám už nevedel, ako pomôcť, čo urobiť. Preto šiel pomoc hľadať u Pána Ježiša, ktorého nasledovali zástupy, lebo mnohí sa pre Jeho múdrosť v slovách a moc v skutkoch pravdivo domnievali, že je prorokmi predpovedaný Mesiáš, z nebies poslaný Záchranca.

A Pán Ježiš, ktorý má skutočne moc nad celým svetom, ktorý je Pánom aj nad životom a smrťou, nad Jairovu bezmocnosť a nad hlboký smútok zo správy o dcérinom úmrtí, postavil svoju výzvu: *„Neboj sa, len ver!“*
Neboj sa, nemysli na vysilené telo dcéry; neboj sa, neumáraj sa nad smrťou svojho dieťaťa; dievča neumrelo, len spí; neboj sa, len ver!

Neboli to prázdne slová, nebola to lacná náplasť na ranu. Pán Ježiš hovoril to, čomu veril a veril v to, čo skutočne z Božej moci mohol spôsobiť. Preto nádej ponúkol beznádejnému, preto silu dal vysilenému. Preto mohol v dome, do ktorého zavítala smrť, mŕtve telo prirovnať k spiacemu. Zrakom viery vidíme v telesnej smrti len dočasný spánok. Nič trvalé, nič zasahujúce celé telo. Lebo po časnej smrti našich tiel je nám zasľúbené vzkriesenie, ktoré je prebudením do Božieho náručia a prevedením do večného života.

V dobe pozemského života Pána Ježiša bol zvyk, že ku mŕtvemu telu sa najali plačky, ktoré svojim hraným nárekom a bedákaním vírili hladinu emócií. Ale Pán Ježiš do domu smrti prišiel s niečím väčším, dôležitejším a pravdivejším, ako boli emócie plačiek. Prišiel s Božou milosťou, prišiel s nádejou, prišiel s mocou vzkriesenia. Preto plačky i všetkých, okrem otca a matky dievčaťa, vyhnal von od tela zosnulej.

„Neboj sa, len ver!“ znie dnes aj nám, keď si spomíname na svojich drahých zosnulých. Pán Ježiš pristupuje k nám a kráča s nami chodníkmi našich spomienok, sprevádza nás našimi otázkami o živote po smrti. Nenecháva nás samých uprostred smútku, nenecháva nás opustených s pocitom samoty. Je s nami dnes a aj nám hovorí: Neboj sa, len ver! Dôveruj môjmu slovu, dôveruj mojej moci, dôveruj mojej milosti.

Jairov dom smrti sa s prichádzajúcim Pánom Ježišom stal aj domom dôvery, keď otec svoje dieťa v dôvere poručil do rúk Pána Ježiša. A záchrana, o ktorú prosil otec pre dieťa, záchrana, v ktorú veril, sa stala realitou. Pán Ježiš dieťa chytil za ruku, povedal: Talitha kumi!, čo znamená v preklade: Dievča, hovorím ti, vstaň!, a dievča hneď ožilo. Moc vzkriesenia neoslabil ani výsmech plačiek a okolostojaceho neveriaceho zástupu, ani zdanlivo neporaziteľná moc smrti. Kristus dokázal, že tak ako je Pánom neba i zeme, je skutočne aj Pánom života i smrti.

Bratia a sestry, smrť nevyhrala boj ani o telo Jairovej dcéry, nieto boj o celé Božie stvorenie. Pričom víťazstvo Krista nad mocou smrti bolo potvrdené slávnym Kristovým vzkriesením.

Dievča ožilo. Oči sa otvorili, ústa naplnil dych života a všetko v tele dostalo novú chuť k životu. Ale Pán Ježiš zasľubuje ešte viac. Hoci každé telo pre zákony prírody raz predsa len zahynie, náš duch môže byť z Božej moci a milosti večne živý. Veď Kristus je Víťaz a smrť má spočítané svoje dni, má obmedzenú svoju moc. Preto slová, ktoré zazneli v Jairovom dome: Talitha kumi! Dievča, hovorím ti, vstaň!, znejú aj dnes. Znejú každej malej nádeji, každej upadajúcej dôvere, znejú každému, kto so smútkom a pocitom bezradnosti si spomína na svojho zosnulého. Zobuď sa dôvera, zobuď sa istota v Kristovi, zobuď sa a pozeraj priamo do svetla Božej nádeje, lebo smrťou tela sa život nekončí. Smrť ľudského tela je mostom, ktorý vedie k životu po živote. Ak otec, matka, brat, sestra, syn, dcéra prešli týmto mostom, máme nádej, že sám Pán Ježiš si ich prevedie k sebe. Pohliadne na ich vieru, pohliadne na ich skutky, pohliadne na ich boj života.

Bratia a sestry, ale náš zrak dnes neupierajme len tam, za brány časného života, svoju myseľ neupriamujme len na tých, ktorých sme už zo sveta živých vyprevadili. Pohliadnime aj na drahých, ktorí stoja pred prahom oddeľujúcim časnosť od večnosti. Myslime aj na svojich rodičov, manželov, manželky, priateľov, priateľky, na svoje deti a vnúčatá, bratov a sestry, s ktorými ešte spoluputujeme cestou života. Modlime sa za spasenie a vzkriesenie tak svoje ako aj blízkych už v dnešnom dni. Modlime sa za Božie sprevádzanie údolím smrti už v živote nielen vo chvíli odchodu. Vyprosujme pre blížnych Kristovu blízkosť ako blízkosť a náklonnosť Spasiteľa. Tak ako sa k Nemu utiekal aj Jairos. Nevieme, kedy pre koho bude tá posledná hodina. Preto k prebudeniu už dnes volajme aj svojich drahých. Aby raz aj nad nami sa Pán Ježiš zmiloval, chytil nás za ruku a previedol k večnému životu. Kde mocnosti zla, beznádej, samota a opustenosť nemajú dosah a miesta. Amen

Pátranie po pravde

Už tradične jeseň a prvé dni mesiaca november sú spájané so sviatkom všetkých svätých, s dušičkami, s pamiatkou zosnulých. Sú tieto pomenovania obmenou názvu jedného sviatku? Alebo sa za tými pomenovaniami ukrýva viac? Je v tom alebo nie je v tom rozdiel? Na to sa dnes spoločne pozrieme.

Na samotnom začiatku je potrebné uviesť na pravú mieru, že vyššie spomínané pomenovania sa neviažu k jednému sviatku.

1. november

V tento deň je **Sviatok všetkých svätých**. Niektorí ľudia tento sviatok poznajú pod pojmom Všechsvätých alebo Nedeľa svätých. Začiatky slávenia tohto sviatku siahajú do 4. stor. po Kristovi. Na začiatku však v inom termíne. V prvý novembrový deň bol slávený až v 8. stor. V súčasnosti na Slovensku je tento deň dokonca sviatkom pracovného pokoja. **Ale nie je sviatkom našej Evanjelickej cirkvi.** Prečo? Už z názvu vyplýva jeho obsah. V tento deň Katolícka cirkev myslí na svätých, na svätcov. Na ľudí, ktorí boli blahorečení, ktorí boli vyhlásení za svätých a ktorí sú v mnohých modlitbách oslovovaní, aby hlas veriaceho počuli. V našej cirkvi nemáme svätcov, nemodlíme sa k svätým, nikoho nevyvyšujeme na úroveň Pána Boha a veríme i vyznávame, že mŕtvy človek nemôže počuť naše modlitby, nemôže nič v nebi vybaviť, nemôže na zemi nič ovplyvniť.

2. november

Druhý novembrový deň patrí **Pamiatke zosnulých**, ktorá je ľudovo nazývaná aj Dušičky. Tento názov vychádza zrejme z toho, že rímskokatolícka cirkev tento sviatok spája so získavaním odpustkov pre duše v očistci. Prvá zmienka o organizovanej spomienke na zosnulých pochádza z r. 998. Vtedy je spomínaná pod názvom Spomienka na všetkých verných zosnulých a bola to spomienka na tých, ktorí pre vieru trpeli alebo za ňu položili život. **Tento sviatok je sviatkom aj našej cirkvi.** Kým v rímskokatolíckej cirkvi sa v ten deň konajú zádušné omše za mŕtvych, v evanjelickej cirkvi si s úctou spomíname na drahých zosnulých, ale v modlitbách vyprosujeme múdrosť pre časný život, nádej pre večný život pre živých. Teda mohli by sme povedať, že je to sviatok nádeje vo vzkriesenie a večný život.

Na Pamiatku zosnulých príbuzní zosnulých navštevujú hroby, ozdobujú ich a zapaľujú sviece na hroboch. Prax pálenia sviec sa rozšírila na naše územie na začiatku 20. stor., ale vence a kvetinová výzdoba pribudli až oveľa neskôr.

Pán Boh z tejto časnosti povolal 3 sestry a 3 bratov.

OĽGA HADOVÁ, manželka Ľudovíta Hada
vek: 76 rokov
dátum úmrtia: 31. december 2020
dátum pohrebu: 25. január 2021

ELENA VOJČÁKOVÁ, vdova po Ferdinandovi Vojčákovi
vek: 79 rokov
dátum úmrtia: 7. január 2021
dátum pohrebu: 11. január 2021

VALÉRIA KUBINDOVÁ, vdova po Ondrejovi Kubindovi
vek: 87 rokov
dátum úmrtia: 18. január 2021
dátum pohrebu: 20. január 2021

DUŠAN KUBINDA, manžel Evy Kubindovej
vek: 71 rokov
dátum úmrtia: 8. február 2021
dátum pohrebu: 13. február 2021

ĽUBOMÍR HAD, manžel Boženy Hadovej
vek: 64 rokov
dátum úmrtia: 1. august 2021
dátum pohrebu: 3. august 2021

MIROSLAV HUMENÝ, vdovec po Margite Humenej
vek: 71 rokov
dátum úmrtia: 27. august 2021
dátum pohrebu: 29. august 2021

Nech sú nám povzbudením slová z Písma svätého:
„Ja viem, že môj Vykupiteľ žije a nakoniec sa postaví nad prachom.“
(Kniha Jóbova 19,25)

Pri spomienke na drahých zosnulých...

1. Nebojme sa vrátiť späť do svojej minulosti
- vo svojich spomienkach opäť prežiť blízkosť milovanej osoby
- utriediť si myšlienky a pocity z prežitého
- zo života drahého zosnulého si osvojiť to dobré, to nasledovania hodné
- zo života drahého zosnulého sa poučiť, jeho životné chyby neopakovať
- nechajme, nech smútok zo straty nahradí vďačnosť Pánu Bohu za všetko, čo sme so svojim drahým zosnulým prežili

2. Nebojme sa pozrieť vpred na našu budúcnosť
- aj keď bez drahého zosnulého, ale s Božím zasľúbením, že Pán Boh bude s nami po všetky dni nášho života
- aj s uvedomením si pravdy, že aj my raz zomrieme, ale s Božím zasľúbením, že Pán Boh nás vzkriesi
- aj s myšlienkou na posledný Boží súd, ale s Božím zasľúbením, že Pán Ježiš sa aj tam k nám prizná a poukáže na našu vieru
- aj s priznaním si, že pri smrti si nič rukami nadobudnuté so sebou odniesť nemôžeme, ale s Božím zasľúbením, že Pán Boh má pre nás vo večnosti pripravený nový domov
- aj s neistotou, že nevieme, čo bude zajtra, ale s Božím zasľúbením, že Pán Boh má s nami svoj plán

Dôverujme v každom čase Pánu Bohu, že On sa o nás postará. V Jeho rukách je naša minulosť, naša prítomnosť i naša budúcnosť.

Z prameňa Božieho slova

„Všetko má svoj čas a každé počínanie pod nebom má svoju chvíľu: Je čas narodiť sa i čas umierať.“ (Kaz 3,1-2)

„Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. Či veríš tomu?“ (J 11,25-26)

„Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ (J 3,16)

„Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde (ich) moľ a hrdza ničí a kde sa zlodeji vlamujú a kradnú. Ale zhromažďujte si poklady v nebi, kde (ich) ani moľ ani hrdza neničí a kde sa zlodeji nevlamujú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mt 6,19-21)

„Buďte pripravení; lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.“ (Lk 12,40)

„Ajhľa, stánok Boží s ľuďmi; prebývať bude s nimi a oni budú Jeho ľudom a On, Boh, bude s nimi, zotrie im každú slzu z očí a smrť už viac nebude, ani smútok, ani plač, ani bolesť už viac nebude, lebo prvotné sa pominulo.“ (Zj 21,3-4)

Krajina prekrásna!
Krajina akej niet
na hviezde pod slnkom
a akú nezná svet!

Nikto ju nezbásni
a nezachytí nik; jej kvety nevidel
pozemský záhradník,
jej spevy nepočul
ľudského ucha sluch,
jej farby skvejú sa
nad farbu všetkých dúh...

Krajina nebeská,
kráľovstvo večných krás!
Do tejto krajiny,
Ježiši, voláš nás...

(autor: Zlatica Oravcová)

Jeseň vstúpila do tvojej domácnosti

alebo

orechové škrupiny x-krát inak

S jeseňou sa spája zbieranie popadaných vlašských orechov. Dnes sa pozrieme na niekoľko nápadov, ako využiť nielen jadrá, ale aj škrupiny.

Zvieratá

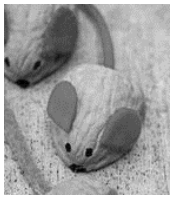

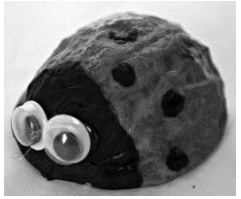
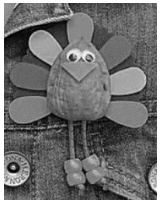

Sviečky a vence

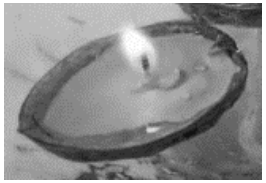

Vianočné ozdoby

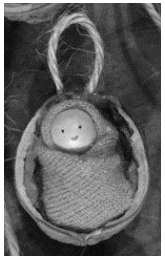

Z BOŽEJ LEKÁRNE:

Vlašský orech

CHARAKTERISTIKA

Vlašský orech je vnímaný ako najzdravší spomedzi všetkých orechov. Obsahuje celé bohatstvo živín, ktoré sú prospešné pre zdravie človeka (mangán, fosfor, horčík, vápnik, draslík, zinok, sodík, železo, cystín, glutamín, asparagín, kyselinu listovú, vitamíny - PP, B_6 , B_{12} , B_1 , B_2,C, Omega-3 K, E, A). Vzhľad jadra akoby napovedal, na ktorú časť ľudského tela bude mať predovšetkým priaznivý vplyv (polovica jadra akoby kopírovala tvar hemisfér mozgu).

PRIAZNIVÉ ÚČINKY

- ✓ zlepšuje pamäť a pomáha prekonať psychický stres
- ✓ normalizuje spánok
- ✓ znižuje riziko kardiovaskulárnych ochorení a ochorení pečene
- ✓ pomáha predchádzať cukrovke, onkologickým ochoreniam, ateroskleróze, osteoporóze, anémii a depresívnym stavom
- ✓ aktivizuje tráviaci systém
- ✓ čistí telo pred parazitmi
- ✓ pomáha pri liečení plesňovej infekcie
- ✓ znižuje zápal pri astme a ekzéme
- ✓ omladzuje pokožku
- ✓ zabraňuje tvorbe lupín a vypadávaniu vlasov
- ✓ stimuluje rýchly rast vlasov
- ✓ využitie v kozmetike
- ✓ využitie vo varení a pečení

Jadrá vlašského orecha sú pre svoj veľký obsah kalórií energeticky bohaté. Preto sa odporúča denná dávka 8 jadier denne, resp. 100 g.

RECEPT Z DAROV JESENE

Jablkovo – orechový koláč s karamelom

Suroviny:
4 ks vajce
150 g kryštálový cukor
150 g maslo
100 ml mlieko
180 g hladká múka
1,5 lyžičky kypriaci prášok
štipka soli
150 g mleté vlašské orechy
2 ks jablko

Karamelová poleva:
100 g kryštálový cukor
50 ml voda
50 ml smotana na šľahanie
1 lyžička maslo

Postup

1. Jablká ošúpeme, pokrájame na malé kocky a necháme namočené vo vode.
2. Celé vajcia vyšľaháme s cukrom do peny.
3. Prilejeme mlieko, rozpustené (vychladnuté) maslo, premiešame a do tekutej zmesi preosejeme múku, soľ a kypriaci prášok.
4. Pridáme mleté orechy a zľahka vypracujeme cesto, do ktorého nakoniec primiešame scedené jablká.
5. Cesto navrstvíme do tortovej formy (25 cm), ktorej dno sme vystlali papierom na pečenie a dáme piecť do rúry vyhriatej n**a** 180°C zhruba 40 minút**.**
6. Koláč necháme vychladnúť na mriežke a medzitým si pripravíme karamelovú polevu: do nádoby nasypeme cukor, prilejeme vodu a bez miešania varíme, kým zmes nenadobudne jantárovú farbu karamelu.
7. Potom nádobu odstavíme z plameňa a ku karamelu primiešame smotanu a maslo. Koláč polejeme polevou a môžeme servírovať.

OKIENKO PRE DETI

Fúkal vietor a deťom sa zamotali šarkany. Pomôž nájsť, ktoré dieťa má ktorého šarkana.

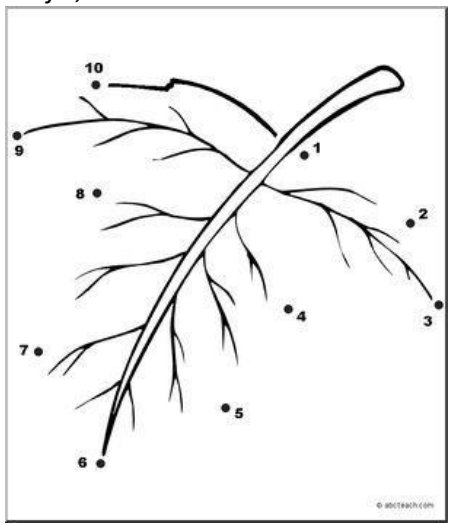

Spoj čísla 1-10.

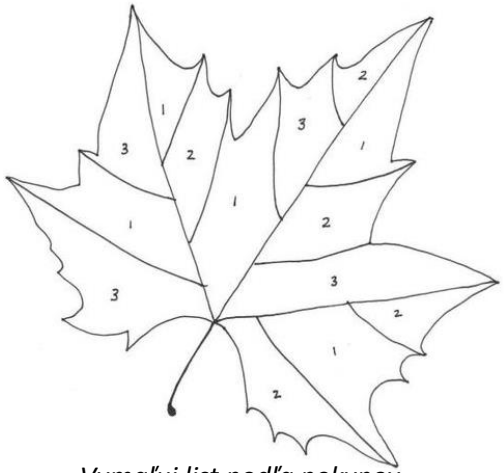

Vymaľuj list podľa pokynov.
1 - červená, 2 - oranžová, 3 - žltá

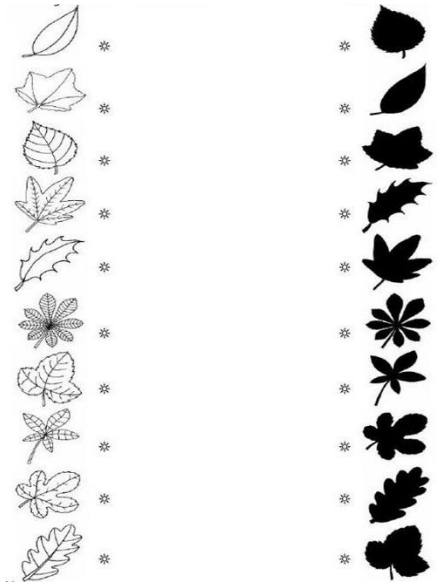

Spoj čiarou list s jeho tieňom.

PASTIERSKY LIST

k Pamiatke reformácie

... aby, ospravedlnení Jeho milosťou, stali sme sa dedičmi podľa nádeje večného života. (Titovi 3,7)

Milé sestry a milí bratia, milí spoludedičia odkazu reformácie v našej drahej ECAV na Slovensku,

pri príležitosti vzácneho sviatku Pamiatky reformácie vás chceme srdečne pozdraviť nielen ako členov cirkvi, ale dnes zvlášť ako dedičov odkazu reformácie, ktorá priniesla zmeny vonkajších spoločenských, politických aj cirkevných pomerov. Táto vonkajšia zmena však bola podmienená zmenou zvnútra. Reformácia, obnova sa totiž vždy začína zvnútra. Aj dnes, ak túžime po obnove, zmene, reforme, musíme nájsť správne miesto počiatku všetkých zmien.

Meniť vonkajšie okolnosti totiž dokážu len vnútorne zmenení a reformovaní ľudia. Celý reformačný príbeh Dr. M. Luthera je živým svedectvom o tom, čo dokáže spôsobiť zmena vo vnútri jednotlivca. Ak chceme zmeniť svet, musíme byť najskôr zmenení my. Ak chceme zmeniť pomery v cirkvi, obnoviť jej duchovný život v rodinách, obnoviť jej bohoslužobný život v tejto pandemickej dobe, ak túžime obnoviť nalomené vzťahy, nájsť zmysel života a vnútorný pokoj – nezabezpečí nám to vonkajšia zmena okolností, tá zmena sa musí zrodiť v našom vnútri. Tak ako je každá aktualizácia počítača podmienená reštartom starého systému, aby mohol začať fungovať lepšie a efektívnejšie, tak aj každá obnova spoločenstva cirkvi a spoločnosti je podmienená reštartom jednotlivcov. Preto je odkaz potreby reformácie vysoko aktuálny i dnes. Reformácia nám totiž zanechala vnútorné dedičstvo, ktoré nielen obohacuje život človeka, ale ho aj obnovuje v moci a sile Ducha Svätého.

M. Luther zažil túto vnútornú zmenu, ktorú opisuje ako zážitok vo veži (Turmerlebniss). Jeho vnútra sa dotklo Svetlo, ktoré mnohé zmenilo – vzťah k sebe, blížnym a Bohu. V tomto svetle uvidel deformovaný stav vlastného života, aj deformovaný vnútorný stav vtedajšej cirkvi. Štyri lúče sa stali piliermi reformácie – jedine Písmo, jedine milosť, jedine viera a jedine vykúpenie skrze Krista. Prvý lúč mu odkryl hodnotu slova, ktoré sa stalo zrkadlom poznania duchovných, hodnotových aj medziľudských deformácií. Druhý lúč sa dotkol ľudskej samo-spravodlivosti, ktorá si zakladala na vlastnej zbožnosti a zásluhách. Tretí a štvrtý lúč odhalil tajomstvo Božej lásky, zhmotnenej v Kristovej obeti, ktorou nastala zmena časov. Ospravedlnenie je podľa M. Luthera „Božie dielo v nás, ktoré nás premenilo a znovu-zrodzuje

z Boha (J 1,13) a usmrcuje starého Adama, robí z nás celkom iných ľudí, s iným srdcom, mysľou, dušou a všetkými silami“.
Dnes, vystavení lúčom identického Božieho svetla, chceme vidieť osobné životy, život cirkvi aj spoločnosti v novom svetle. Čo všetko je nutné obnoviť vo vzťahu k Bohu, k sebe samým aj blížnym? Deformácií aj dnes nájdeme veľa. Ľudský egoizmus a pýcha, potreba seba-presadzovania prináša ľahostajnosť a nevšímavosť k potrebám iných. Je potrebné obnoviť vo vnútri dar pokory, ktorá nepanuje, ale slúži. Deformujúco pôsobí aj agresivita na sociálnych sieťach, nenávisť a napádanie vedeckých, či zdravotníckych autorít. Toleruje sa ohováranie a klebety, a zdá sa, že etika a rešpektovanie dobrého mena druhého zostávajú opomenuté. Množstvo deformácií prežívame aj vo vzťahoch v cirkvi, keď sa namiesto pokánia volia bulvárne spôsoby ospravedlňovania vlastných zlyhaní. Dnes sa nepredávajú odpustky, ale dobre sa predávajú pikantné a bulvárne, meno poškodzujúce polopravdy a zraňujúce lži. Vytratila sa úcta, bázeň pre Bohom, aj odpúšťajúca láska. V čase pandémie sa nám vytrácajú aj členovia bohoslužobných zhromaždení.
Problémy však nie sú dôvodom na rezignáciu. Dr. Martin Luther nerezignoval pred obrovskými problémami stredovekej cirkvi, ale pustil sa do jej obnovy. Nerezignovať, ale reformovať – to je prejav skutočnej viery. Heslo „ecclesia semper reformanda“ je preto pre nás živým odkazom dneška. Nepodľahnime dezinformáciám a hoaxom, ale držme sa reformačného „ad fontes – späť k prameňom“. Nepodľahnime frustrácii, ale obnovujme duchovný život. Obnova začína premenou vnútra nástrojmi Ducha Svätého, ktorými sú slovo Božie a sviatosti. Hľadajme pravdu, ale s láskou. Obnovujme vzťahy v pravde, ale aj v láske. Obnovujme bohoslužobný život tým, že nebudeme opúšťať vlastné zhromaždenia. Ako dedičia reformácie podieľajme sa na spoločenskej obnove múdrymi, pokornými, triezvymi aj láskavými postojmi. A nezabudnime, svet okolo nás sa zmení len do takej miery, do akej necháme premeniť mocou Ducha svoje vnútro. Nezabudnime, že reformácia, ktorá mení vonkajšie okolnosti života, sa začína vo vnútri každého z nás.
Prajeme vám v moci Ducha Svätého prežitý reformačný čas, aby „Božie dielo v nás, ktoré nás premenilo a znovu-zrodzuje z Boha a usmrcuje starého Adama, robilo z nás celkom iných ľudí, s iným srdcom, mysľou, dušou a všetkými silami“. Aby ospravedlnení Jeho milosťou stali sme sa dedičmi nielen odkazu reformácie, ale aj nádeje večného života.

S bratským pozdravom ostávajú, Ivan Eľko, generálny biskup
Peter Mihoč, biskup VD ECAV
Ján Hroboň, biskup ZD ECAV

P O Z Ý V A M E V Á S …

Služby Božie
na Pamiatku zosnulých
nedeľa (7. november 2021)

chrám Boží Kraľovany
8.30 hod. nad 65 rokov
9.15 hod. do 65 rokov

obecný úrad Ľubochňa (2.poschodie)
10.00 h.

– – – – –

Biblická hodina dospelých
štvrtok (4. november 2021)
farský úrad
18.00 hod.

– – – – –

Detská besiedka
nedeľa (7. november 2021)
farský úrad
11.00 hod.